

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

10 decembrie 2014

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zolotco Valentina către Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 16 iulie 2014,

C O N S T A T Ă :

La 29 noiembrie 2013 Zolotco Valentina s-a adresat în judecătoria Buiucani mun.Chişinău cu o cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, prin care a solicitat încasarea prejudiciului moral cauzat în sumă de 30 000 lei pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

Ulterior, la 24 decembrie 2013 reclamanta a depus o cerere de concretizare a acțiunii cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și încasarea prejudiciului material în mărime de 332 925,00 lei.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, la 30 septembrie 2008 prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni a fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare din 06 februarie 1991 a apartamentului nr.2 de pe str. Kotovschi nr.62 încheiat între Leontiev G.V. și PJĂU - 1 din or.Bender, autentificat de notarul Paliu P.F. și certificatul de înregistrare nr.1219 din 28 februarie 1991 eliberat pe numele lui Leontiev Gh. Totodată s-a decis în a încasa de la Leontiev Gh. în folosul lui Zolotco A.A. cheltuielile judiciare în sumă de 500 lei.

A indicat că, la 20 aprilie 2010 prin hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Căușeni s-a hotărît de transmis în posesie lui Zolotco Valentina două odăi cu suprafața utilă de 44.4 m² în casa „V” de pe str.Kotovschi 62 din Bender ce se află în posesie ilegală a lui Leontiev Ghenadie. Ambele hotărîri au devenit executorii.

A comunicat că, la 19 mai 2010 executorul judecătoresc al Oficiului de executare Bender, Sorocean Ala a emis o încheiere privind intentarea procedurii de executare a titlului executoriu nr.2.852 cu privire la transmiterea în posesie, subsemnatei a două odăi cu suprafața de 44.4 m în casa „V” de pe str.Kotovschi 62 din orașul Bender, ce se află în posesie ilegală a lui Leontiev Ghenadie Victor. În aceeași zi, executorul judecătoresc, Sorocean Alia a emis o altă încheiere privind încasarea de la Leontiev Ghenadie în beneficiul subsemnatei a sumei de 500 lei.

Ulterior, la data de 28 septembrie 2010 prin scrisoarea nr.897 executorul judecătoresc a informat creditorul că, colaboratorii Comisariatului de Poliție Bender nu au posibilitate să asigure ordinea publică în timpul executării silite, fapt determinat de situația politică din regiune transnistreană.

A menționat că, prin scrisoarea nr.036-1016r/2013 din 17 aprilie 2013 Zolotco Valentina a fost informată despre faptul lichidării Oficiului de executare Bender, și despre transmiterea procedurii de executare executorului judecătoresc Mațarin Anatolie.

A mai relatat că, la 31 ianuarie 2013 executorul judecătoresc, Mațarin Anatolie, la cerere, a depus un demers către Judecătoria Bender privind anunțarea în căutare a debitorului Leontiev Ghenadie.

La 13 martie 2013 prin încheierea Judecătoriei Bender s-a dispus anunțarea în căutare a debitorului Leontiev Gh. cu suspendarea procedurii de executare pînă la găsirea debitorului.

Ulterior, la 31 octombrie 2013 prin scrisoarea de informare a SPJ Căușeni nr.5692, reclamanta a fost informată precum că dosarul de căutare nr.2013050018 se află în gestiunea SPJ Căușeni și că Leontiev Ghenadi nu poate fi reținut în legătură cu situația social politică creată pe sectorul transnistrean, și că informația privind locul aflării este transmisă executorului judecătoresc dl Mațarin Anatolie.

Consideră reclamanta că prin neexecutarea hotărîrilor definitive este privată de dreptul la proprietate a imobilului de care a fost deposedată în mod ilegal și că i-au fost încălcate prevederile art.6 alin. (1) al Convenției și art. 1 a Protocolului nr. 1 al Convenției de toate efectele benefice.

Prin hotărîrea judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 14 februarie 2014 acțiunea a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că motivele invocate de reclamantă în acțiune nu sînt bazate pe suport legal și probatoriu.

La 14 februarie 2014 Zolotco Valentina a contestat hotărîrea primei instanțe cu apel nemotivat iar la 22.05.2014, apelanta a depus o cerere de apel motivată prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărîrii judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 14 februarie 2014 cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2014 s-a admis apelul declarat de Zolotco Valentina. S-a casat parțial hotărîrea judecătorească Buiucani, mun. Chișinău, emisă la 14 februarie 2014, în pricina civilă intentată la cererea lui Zolotco Valentina de chemare în judecată a Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral în partea respingerii cererii privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și încasarea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri prin care s-a admis parțial cererea lui Zolotco Valentina privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și încasarea prejudiciului moral.

S-a constatat încălcarea dreptului lui Zolotco Valentina la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și s-a dispus încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Zolotco Valentina prejudiciul moral în valoare de 15 000 (cincisprezece mii) lei și s-a menținut hotărîrea primei instanțe în partea respingerii cererii de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului material și a celui moral ce depășește suma de 15 000 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de reclamantă, de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vinovate, suma pretinsă de Zolotco V. de 50 000 lei este una exagerată și consideră că echitabil și rezonabil va fi de încasat de la bugetul de stat în beneficiul reclamantei suma de 15 000 lei.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, în principal casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2014, în subsidiar, modificarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2014 în sensul diminuării sumelor acordate.

La 17.11.2014 reprezentantul lui Zolotco Valentina a înaintat referință prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu menținerea fără modificări a deciziei instanței de apel din 16.07.2014.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către, Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2014, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zolotco Valentina către Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea